

portal

Globalitzar la justícia i la dignitat

Jordi Solé

Diputat d'Esquerra Republicana al Parlament Europeu

jsole@esquerra.cat

Enguany hem celebrat el 60è aniversari del Tractat de Roma. Un aniversari que és una bona excusa per reivindicar el que la integració europea ens ha aportat als països que hi hem participat: afermar la pau, estendre la democràcia i reduir les diferències socioeconòmiques dins del vell continent.

Però, tot i que necessària, la mirada pel retrovisor que ens permet valorar en la justa mesura els èxits assolits, no és suficient ni per garantir la continuïtat del projecte comú ni per generar adhesions entre els sectors euroescèptics, encara minoritaris a casa nostra però molt més significatius en altres racons del continent, on posen en dubte o directament combaten la construcció d'aquest espai compartit i aposten per discursos xenòfobs i replegaments nacionalistes obstinats. Discursos que convencen ciutadans que avui se senten desprotegits i insegurs: sense control sobre el seu futur i el dels seus, amb unes institucions polítiques que no donen resposta als seus problemes, i amb unes condicions laborals cada cop més precàries, que atribueixen a les pressions que vénen de fora.

Un cop gairebé aconseguida la (re) unificació política del continent, la principal raó de ser de la UE és la garantia de la prosperitat compartida. I per assolir-la, la UE ha de ser la clau de volta que gestioni la globalització, repartint-ne equitativament els efectes positius, i amortint-ne els negatius. Aquesta serà la mesura del seu èxit: si se'n surt, seguirem celebrant aniversaris de tractats; si no se'n surt, cada cop veurem més ciutadans seduïts per discursos populistes, que aposten més per polítiques de seguretat i control de fronteres, que el d'obertura i solidaritat amb qui més ho necessita, com els refugiats que moren al Mediterrani.

Demogràficament, el pes d'Europa és irrellevant: es calcula que al 2060 Europa només aportarà el 4% a la població mundial, i el que aportarem, si segueix la tendència actual —i seguim sense aprofitar l'oportunitat que significa la immigració—, serà població envellida. I econòmicament, l'aportació europea al PIB mundial anirà a la baixa: el 2050, ja no hi haurà cap estat europeu que, per si sol, estigui a la llista dels estats més rics del món en termes absoluts. Tanmateix, en termes mundials, Europa

representa la millor combinació mai trobada —i aplicada— entre progrés econòmic i justícia social. Les societats més equitatives del món es troben a Europa: és al vell continent on millor hem sabut aplicar un model d'alta protecció social basat en l'economia de mercat regulada, els drets socials i les institucions de benestar. I representem encara una altra cosa: el lloc del món on més i millor es respecten els drets humans, és a dir, la dignitat humana.

Aleshores, no val la pena lluitar conjuntament per un model que, ben aplicat, ens porta a tenir la millor combinació fins ara —i envejada arreu— de societats prosperes, justes i dignes? La resposta és sí. La UE ha de liderar una globalització amb normes per a tothom que evitin una cursa a la baixa en estàndards socials, mediambientals i de protecció de consumidors, que planti cara a l'evasió i a l'elusió fiscal, que és solidària en la gestió dels moviments migratoris i eficaç en la lluita coordinada contra l'amenaça terrorista. L'alternativa a la UE en aquest món globalitzat —la desunió europea— és garantia de fracàs pel nostre tresor més preuat. ■